

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1. Excessus in ipsa correctione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

nam malum, quod vnus facit, attribuunt omnibus vt S. Augustinus perpendit: & sic adfert Religioni ignominiam & bonum eius nomen læditur & obsecratur. Idque totum tribuitur potenti adhibere correptionem, nec facient; & quod maxime terret, est, quod propter factam solius Achan in exercitu Israël dixit Deus: *peccauit Israel, & prauaricatus est pactum meum*. Quod peccatum cum esset occultum, grauissime tamen illud in toto exercitu puniuit: vt tandem manifestaretur; & qui reus erat, puniretur; si enim ille fuisset impunitus; lepra illius reliquos infecisset. Quando igitur amplius id est timendum in Religione, cuius milites aded sunt coniuncti: vt vnum quid esse censeantur? Quare si quis eorum est proprietarius; aut inhonestus; nec tamen corripitur: hæc culpa quodammodo inficit & maculat omnes.

Ex His omnibus deducitur *quintus* titulus, qui obligat ad vitia corripienda: in bonum scilicet ipsius corripiantis: vt pericula ac damna euadat, quæ suo silentio incurreret; vt impleat, quod Deus in suo Euangelio iussit; & Religio in suis Regulis constituit: & sic se ostendat etiam in hac Regula obedientem, etiam si in ea seruanda aliquam sentiat difficultatem. Nam, vt S. Augustinus monet; sæpe iusti negligentes correptionem peccatorum, eadem penas subeunt, ac difficultates temporales; quas ipsi, qui peccauerunt. Ad incutiendum verò timorem: sufficiunt illa eiusdem Sancti verba: si neglexeris corrigere: peior factus es eo, qui peccauit. per illam enim negligentiam aut legis contemptum, oneras te peccato alieno: quod quasi proprium tuum fecisti, non impediens illud, cum posses: & charitatis legem conculcas, quæ iubet, fratri tuo prospicere, ne periret.

§. I. *Excessus in ipsa correptione.*

SED QUONIAM excedere potest corripiens terminos charitatis, dum suæ obligationi vult satisfacere: operæ pretium erit aliquos tales excessus infinuare. *Primus* est: si quis sollicitus esset in querendis peccatis, aut defectibus aliorum, zelo quodam indiscreto remedium ei, adferedi. Quod est contra mentem Christi Domini nostri. Vt enim ait S. Augustinus: voluit Christus Dominus, nos non obliuisci correctionis: non querendo, quid reprehendas: sed videndo: quid corrigas: cum id occurrerit. Vterius enim progredi, esset aliorum vitam velle scrutari, contra præceptum Spiritus sancti dicentis: *a ne insidieris, & quaras impietatem in domo iusti, neque, vases requiem eum*. Quod tamen censendum est dictum de subditis, quibus ex officio non incumbit, alios regere, aut adiuuare. Prælati enim bene possunt, imò tenentur inuigilare, & attendere: an inter suos subditos aliqui sint defectus reparandi, siue id faciant monitis generalibus, quemadmodum fecit Patriarcha Iacob conuocata omni domo sua, cui dixit: *b abucite Deos alienos, qui in medio vestri sunt*. quam sententiam suo loco explicuimus; siue etiam in particulari,

Pppp 3

inqui-

Epist. 87 ad
Hippolit.
S. Bonau. q.
16. super Reg
c. Iosue. 7. 11

5.

Lib. 1. de ci-
uit. c. 9.

Serm. 16. de
verb. Domi
S. Tho. 2. 2.
q. 33. a. 3.

Serm. 16. de
verb. Domi
S. Tho. su-
pra a. 2. ad 4.
Lib. 1. de Do-
ct. Christi
c. 29. §. 3.
a Pro. 24. 15

b Gen. 35. 2
Tom. 2. tra.
3. c. 5.

inquirendo de vita & operibus aliquorum, cum sufficientia adfunt indicia, ad huiusmodi inquisitionem.

ALIVS etiam esset excessus: si quis veller omnes defectus corrigere, cum deprehendantur; non attendens qualitate ac dispositione personarum, nec habita ratione loci, temporis, & opportunitatis, aliarum que circumstantiarum: quas prudentia observat, ut correctio fiat sicut oportet; & nominatim, an sit spes fructus, & emendationis? quæ omnia simul observare adeo est vulgaribus hominibus difficile, ut S. Augustinus dixerit; raro, & in magna necessitate obiurgationes adhibendæ sunt. Ita tamen, ut in ijs ipsis, non nobis, sed Domino, ut seruiatur, instemus. Ac propterea, ordinariè loquendo, præstat recurrere ad eos, qui possunt rectè cum zelo ac prudentia peccantem corripere. Quales sunt Prælati, Confessarii, & Seniores, ac viri Spirituales. Quemadmodum Apostolus insinuavit Galatis dicens: *Frater, etsi preoccupatus fueris homo in aliquo de vobis, qui spiritualis estis, huiusmodi instruit in spiritu lenitatis: considerans seipsum, ne & tu teneris.* Spirituales vocat, viros perfectos & bene instructos in rebus Religionis, & habentes celestem Dei lucem, ad rectè de rebus omnibus iudicandum, ut idem Apostolus alibi insinuavit, dicens: *virum spirituales iudicare omnia: rectè scilicet discernere rerum ac personarum observantem; sicut, qui sanus est corpore, rectè defectibus indicat.* Ne autem spiritus feruens aliquem præcipit adiecit Apostolus: *instruite in spiritu lenitatis, & misericordie & mansuetudinis: ita ut memor sit corripiens suæ imbecillitatis: ob quam & ipse eisdem tentationibus subiectus, labi potest.*

DENIQUE omnes prædictæ rationes suadent; Prælatos severius obligari ad corrigenda vitia suorum subditorum: siue id faciant tanquam Patres, aut privatae personæ, sicut hæcenus diximus; siue tanquam Prælati & Iudices, punientes ubi opus erit ipsos delinquentes, ut emendantur & alij cautiore fiant: sibi persuadentes, multum ex hac ipsorum cura, & vigilantia dependere bonum Religionis. Nam, ut S. Bonaventura ait, discrimen inter laxas & reformatas Religiones non tam in eo est, quod in alijs sint defectus, & non in alijs: nam ordinariè defectus inveniuntur in omnibus: sed in eo, quod laxæ, defectus dissimulant; & peccantes non corrigant, nec puniant: ex quo defectus sumunt incrementa, donec ipsam Religionem destruant. At reformatæ, statim atque defectum advertunt: remedium adhibent, & puniunt delinquentem: quod est proprium munus Prælatorum: ut fufius dicemus in speciali tractatu de eis instituendo.

Li. 2. de ser.
Dmin in
mont. c. 19.
ad finem
em. 46

Galat. 6.1

1. Cor. 2.15

e Psal. 140.
corripiet mi
iustus in mi
sericordia.

S. Thomas
supra a. 3.

Opus de sex
alio Soraph.
c. 4.

Tom. sequ.
tract. ult